

„Wesele“ — jak w roku 1901

Rozpoczynamy dziś na naszych łamach regularne meldunki z niezwyklego wydarzenia teatralnego: odtwarzania przez artystów i uczonych przedstawienia arcydramatu Wyspiańskiego „Wesele“ w jego pierwotnym kształcie scenicznym z roku 1901. Każdorazowe informacje poprzedzać będziemy prasowym materiałem dokumentalnym sprzed 72 lat (w wyborze dra Gota-Spiegla).

„Z teatru komunikują nam: wczoraj artyści nasi odbyli próbę czytaną z trzechaktowego dramatu St. Wyspiańskiego „Wesele“, w którym grać będzie z małymi wyjątkami osły niemal personel sceny naszej. Ponieważ jednak sztuka ta, wysoce oryginalna, dla artystów przedstawia duże trudności i potrzebuje w wykonaniu wielkiej subtelności, przeto nie będzie jeszcze grana w nadchodzącą sobotę, chociaż w niedługim bardzo czasie wejdzie na repertuar”. („Czas“ Nr 52, wieczorne, 4. III. 1901).

„Wesele“ tak jak było grane w teatrze krakowskim w roku 1901 — pod takim hasłem: odtworzenia pierwszego przedstawienia „Wesela“, inscenizacyjnego dzieła samego autora (przy współpracy A. Walewskiego) przystąpiono wczoraj w krakowskim Teatrze im. Słowackiego do prób nad arcydramatem Wyspiańskiego. Ow powrót do „krakowskiego kanonu premierowego“ będzie dziełem nie tylko artystów (reżyseria: Piotr Paradowski, scenografia: Barbara Stopkówna, kierownictwo muzyczne: Roman Barfuss, który w teatralnej bibliotece odkrył prapremierową partyturę muzyczną — M. Świerzyńskiego), ale też dziełem naukowców, których badania dały podstawę do tej roboty teatralnej. Toteż na wczorajszej uroczystej próbie inauguracyjnej — uroczystej także ze względu na przypadającą w dniu tym rocznicę prapremiery „Wesela“ — wzięli także udział prof. dr Zbigniew Raszewski i prof. dr Gota-Spiegiel, którzy przedstawili założenia i źródła dokumentacyjne tej nie-

codziennej pracy teatru. Ma ona być nie repliką, polemiką czy rekonstrukcją (w teatrze niemożliwą), lecz sprawdzeniem czy „obok najnowszych także najstarsza wersja „Wesela“ nie mogłaby dziś zainteresować”.

Na pierwszej próbie podano pełną obsadę tego przyszłego — niezwyklego — przedstawienia. Cytujemy ją w całości, ze szczególną radością witając wśród bohaterów przyszłego krakowskiego „Wesela“ — Zofię Jaroszewską! (zb)

Gospodarz — Cebulski, Gospodyni — Kościalkowska, Pan Młody — Szybowski, Panna Młoda — Lejczak-Paradowska, Marysia — Jaroszyńska, Wojtek — Matwiszyn, Ojciec — Klimczak, Jasiiek — Galia, Kasper — Dziędziel, Poeta — Witkiewicz, Dziennikarz — Ziętarski, Nos — Krzyżanowski, Radczyni — Jaroszewska, Maryna — Szramowska, Zosia — Niemczyk, Haneczka — Skołuba, Klimina — Gryglaszewska, Czepiec — Smela, Czepcowa — Darecka, Kasia — Wyrodek, Staszek — Bator, Kuba — Spyt, Isia — Popiel, Żyd — Rączkowski, Rachel — Lutosiawska, Dziad — Adamski, Hillary (Ksiądz) — Krupiński, Muzykant — Zawirski, Widmo — Grabowski, Stańczyk — Balcerzak, Hełman — Krzyżski, Rycerz Czarny — Harasiewicz, Upiór — Podgórski, Wernyhora — Fulde, Chochoł — Sagan, Chór Diabłów — Polek, Woźniak.